

A remete

Élt egy messzi lakatlan szigeten egyedül egy remete. A sziget mindennel ellátta, nem szenvedett hiányt semmiben. A remete hálás volt Istennek, minden nap hangosan imádkozott hozzá. Teltek az évek. Egyszer egy hajó tűnt fel a láthatáron, és hamarosan kikötött a szigeten, hogy friss vizet és némi élelmet szerezzenek az utasoknak, akik között egy rabbi is volt. Partraszállás után a matrózok elkezdtek a vízfordást és gyümölcsöket szedtek. A rabbi is partra szállt, sétált a szigeten, amikor kiáltás ütötte meg a fülét.

Átkozott légy Uram! Átkozott légy Uram! A rabbi odasietett, és meglátta a remetét. Mit művelsz itt kérdezte tőle? Imádkozom! válaszolta a remete. Nem jól imádkozol! szólt a rabbi. Ha végeztünk a készletek kiegészítésével, megtanítlak imádkozni. Nem akarsz te is velünk jönni? Nem, jó nekem itt válaszolta a remete. A rabbi bólintott és tovább sétált.

Már délután volt, mire végeztek, mindenki hajóra szállt, a rabbi is, a remetéről megfélemedezett. A hajó felszedte a horgonyt és elindult. Még nem jártak messze, amikor a rabbi kiáltást hallott a víz felől. Kíváncsian kinézett a korlát fölé.

A remete futott a vízen a hajó után, és kiáltott. Rabbi, elfelejtettél megtanítani helyesen imádkozni! A rabbi döbbenet nézte a remetét, majd így szólt: Menj vissza a szigetedre derék remete. Ennél jobban én sem tudlak megtanítani imádkozni.